

Kül Aynasına Bakamayan Ateş

– Gürsel ÇOPUR · 07 Eylül 2011

topuğuna balözü dökülen kehkeşanlar
nerdesin özlemine erittiğim yadigar
yine de tüketmek için beklediğim
maya çalmıştı ikbal topraklarına
en son,en son buydu birlikte bayram gecesini
az değil,kainat doyar haldeydi mesiresinde
kendi elleriyle astığı şamdanında
bir fakir mum ışığı fanusuna kapatılmıştı
dışarıdan bakanlara görünmez cinnet!

kapıyı aralayanlara tadına hayran,tâk
bir rüya pervanesi güdümünde ilerlemek
ebediyet tıkrıtısında kapıya sarılmaydı
tenler lif lif kayalıklara asılır
tuz buz edilen gençlik aynası
sisli kaldırım rafından taşınırdı
bir sıçrayışta sadağı yakalayabilmek
geri getirilemeyecek zamana kardeş olmak
kalbe sürülen macunda mum rikkati hissedilir
yontu beste bir mevsim ister bu sabah
sabah ki,güneşi çırpınmayan çöllerin
fıtili ateşlenmiş kum tanecikleriyle taclanması..

kura çekiyordu aynalar
nöbet tuttıkları soluk avuçlarında
istemedikleri ablukada gelen misafirlerin
seslerine kulak verirken hissediyorlardı
varlığı tadabilmekti yansıyan talihte
yıpranmış takasta yalaz gözler
pusula müşterisi beklerdi ancak
göz,aynadan kovulduğu gün
kalp hançeresi bir çentik atmıştı
deprem,aynadaki keşkül'e de zarar verir miydi?
adımlar ve adamlar,bunu konuşuyorlardı.

Gürsel ÇOPUR